

عذرتراشی بی فایده

زمین و آسمان را به هم می بافد که بگوید تقصیر او نبوده است. خوب هم بلد است توجیه کند. جوری حرف می زند که هر کس نداند، خیال می کند مقصر که نیست هیچ، طلبکار هم هست. عجب! حالا نتیجه چه می شود؟

مگر قرار است که بر اساس قراردادها به او پاداش دهند یا عذابش کنند که فکر می کند بهانه ها فایده دارد؟ حتی عذاب، نتیجه اعمال او نیست که جای اعتراض داشته باشد؛ بلکه این خود اعمال اوست که حالا به شکل واقعی اش یعنی عذاب دیده می شود. بله، او در همین دنیا برای خودش عذاب را می خرید، اگرچه بارونمی کرد و حالا به همه چیز با خبر شده است. اما حقیقت آن است که اصلاً به چنین چیزی نیاز ندارد، چرا که خودش به همه آن آگاه است...

يُنَبِّئُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ (۱۳)

در آن روز انسان را از آنچه پیش فرستاده و از آنچه بعد آورده آگاه می کنند. (۱۳)

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ (۱۴) وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ (۱۵)

نه، نیازی به این خبر کردن نیست، بلکه آدمی به نفس خویش بیناست و می داند چه کرده است، (۱۴) هر چند عذرهایش را مطرح کند تا عذاب را از خود بگرداند. (۱۵)

سوره مبارکه قیامة
آیات ۱۳-۱۵

